

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

3 февруари 1977 година*

По дело 62-76

с предмет запитване, отправено до Съда на ЕО на основание член 177 от Договора за ЕИО от Arbeidsrechtbank te Hasselt (Белгия), и с което се цели получаване в спора, висящ пред този съд, между

Jozef Strehl, 3580 Neerpelt, Nieuwe Markt 6,

и

Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, 1050 Брюксел, Stefaniaplein 6,

преюдициално решение относно тълкуването на член 46 от Регламент (ЕИО) 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2) и на Решение № 91 на Административната комисия за социална сигурност на работниците мигранти от 12 юли 1973 г., относно тълкуването на член 46, параграф 3 от посочения по-горе регламент относно изчисляването на обезщетенията, дължими съгласно параграф 1 от посочения по-горе член (ОВ С 86, 20.7.1974 г., стр.8),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. М. Donner и г-н Р. Pescatore, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н М. Sørensen, г-н А. J. Mackenzie Stuart, г-н А. O'Keeffe, г-н G. Bosco и г-н А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н J.-P. Warner,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. Със съдебно решение от 25 юни 1976 г., постъпило в секретариата на Съда на 6 юли същата година, Arbeidsrechtbank te Hasselt в Белгия е поставил, на основание член 177 от Договора за ЕИО, няколко въпроса относно тълкуването на член 46 от Регламент (ЕИО) 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2) и на Решение № 91 на Административната комисия за социална сигурност на работниците мигранти от 12 юли 1973 г., относно тълкуването на член 46, параграф 3 от посочения по-горе регламент (ОВ С 86, 20.7.1974 г., стр.8).

2. Тези въпроси са поставени в рамките на спор относно изчисляването от компетентната белгийска институция на пенсията за инвалидност на белгийски

* Език на производството: нидерландски.

поданик, ищец по главното производство, който е работил от една страна в Белгия като подземен миньор, и от друга страна във Федерална република Германия извън минния сектор.

3. Този работник е изпълнявал в Белгия всички условия, изисквани от националното законодателство за придобиване на правото на пенсия за инвалидност на основание системата, прилагаща се по отношение на миньорите.

4. От друга страна, той е трябвало, за придобиване на правото си на обезщетение във Федерална република Германия, да се позове на разпоредбите на член 45 от Регламент 1408/71, и за изчисляването на това обезщетение са били сумирани действително завършените периоди в двете държави-членки и пропорционално разпределеното немско обезщетение.

5. Като се позовава на правилото за ограничаване на натрупването на обезщетения, предвидени в различни държави-членки, определено в член 46, параграф 3 от Регламент 1408/71 и на Решение № 91 на Административната комисия, белгийската институция, с решение от 12 май 1975 г., намалява пенсията за инвалидност от сумата 137 352 BEF, на която той е имал право съгласно само белгийското законодателство, на сумата от 82 013 BEF.

6. Тази сума представлява разликата между най-високия теоретичен размер, а именно този на немската пенсия (172 016 BEF) и немския пропорционален размер (90 048 BEF);

7. Ищецът по главното дело иска да му бъде отпусната поне стойността на пропорционалния белгийски размер (129 272 BEF).

8. Този начин на изчисляване на белгийската институция има за цел да приложи принцип, съгласно който работникът мигрант е осигурен да получава общо, на основание на различните пенсии, които му се отпускат от различните държави-членки, сума, равна на най-високото обезщетение, което той би получил, ако е осъществил целия си професионален живот съгласно законодателството на едната или на другата от заинтересованите държави-членки.

9. Поставени са следните въпроси:

а) дали фактът, че Решение № 91 се отнася до член 46, параграф 3, алинея 2 (коригиращо изчисляване), докато принципът на ограничаването на общата стойност на различните обезщетения е определен в член 46, параграф 3, алинея 1 предполага, че принципът на член 46, параграф 3, алинея 1 не е засегнат от решение № 91 или ако трябва да се приеме, че там, където Решение № 91 определя метода на изчисляване, който трябва да послужи за поправка на евентуално надвишаване на тавана за обезщетение, това предполага също така възможност за надхвърляне на най-високия теоретичен размер, приложим в конкретния случай.

б) дали националните размери, след като вече са определени, трябва да бъдат сравнявани преди всичко с теоретичните размери и след това с пропорционалните размери.

в) дали сравнението трябва да се извършва само между националния размер и пропорционалния размер;

г) дали компетентната национална институция трябва само да сравнява собствените си размери помежду им (националните, теоретичните и/или пропорционалните размери);

д) или цифрите на компетентната чуждестранна институция също така трябва да бъдат взети под внимание в сравнението;

е) каква е позицията в случая на хипотезата на буква г), ако Решение № 91 е приложимо по отношение на една страна и не е приложимо за друга;

ж) дали евентуално не трябва сборът на пропорционалните размери да бъде сравняван с националните размери?

10. Преди да се разгледат тези въпроси е уместно да се разгледа проблема за действителността на текстовете, чието тълкуване се иска.

11. Както вече беше посочено в друг контекст и последно в Решение по дело 24 - 75 (Petroni, Recueil 1975 г., стр.1149), основа, рамка и граница на регламентите в областта на социалната сигурност на работниците мигранти са членове 48 - 51 от Договора.

12. Член 51 възлага на Съвета да приема, в областта на социалната сигурност, мерките „необходими” за установяване на свободното движение на работниците, като предвижда, по отношение на придобиването и запазването на правата на социални обезщетения, както и за тяхното изчисляване, сумиране на всички периоди, взети под внимание от различните национални законодателства.

13. Целта на членове 48 - 51 не би била постигната ако, в резултат на упражняването на правото си на свободно движение, работниците биха загубили ползите от социалната сигурност, които при всяко положение им се осигуряват от законодателството на една държава-членка.

14. Член 46, параграф 3, се явява като правило за ограничаване на натрупването и Съветът, в изпълнение на правомощията, които той извежда от член 51 в областта на координирането на схемите за социална сигурност на държавите-членки, има правомощието да урежда, при спазване на разпоредбите на Договора, правилата за упражняване на правата за социални обезщетения, които заинтересованите лица извеждат от Договора.

15. Целта на Решение № 91 на Административната комисия за социална сигурност на работниците мигранти е тълкуването на посочения по-горе член.

16. Обаче ограничаване на натрупването на обезщетенията, което би довело до намаляване на правата, които заинтересованите лица вече черпят в една държава-членка въз основа на ясното и недвусмислено прилагане на националното законодателство, е несъвместимо с член 51.

17. Следователно може да се заключи, че член 46, параграф 3 от Регламент 1408/71, както и Решение № 91 на Административната комисия, са несъвместими с член 51 от

Договора, доколкото те налагат ограничаване на натрупването на две обезщетения, придобити в различни държави-членки, чрез намаляване на сумата на едното обезщетение, придобита само по силата на националното законодателство на една държава-членка.

18. Посочените по-горе констатации относно действителността на посочените текстове лишават от предмет отговора на въпросите, свързани с тяхното тълкуване.

По съдебните разноски

19. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която представи становища пред Съда, не подлежат на възстановяване и с оглед на обстоятелствата, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството по време на спора, висящ пред Arbeidsrechtbank te Hasselt, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

СЪДЪТ,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Arbeidsrechtbank te Hasselt със съдебно решение от 25 юни 1976 г., реши:

„Член 46, параграф 3 от Регламент 1408/71, както и Решение № 91 на Административната комисия, са несъвместими с член 51 от Договора, доколкото те налагат ограничение на натрупване на две обезщетения, придобити в две различни държави-членки, чрез намаляване на сумата на едното обезщетение, придобито по силата на законодателството само на една държава-членка.“

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 3 февруари 1977 година.

Подписи